

и що є причина та не издади и дрѣгитѣ чѣтыры части, и ако бы да ни є и малъ леснина, да мѣ сѣ помогне, или да мѣ сѣ искѣпи трѣдѣ, пакѣ да сѣ печата. Тѣи-зи рѣчи можатѣ да потронатѣ сердце-то на секиго богатаго и оученнаго Болгарина, кой-то нема окамененно. Азѣ, зашо-то желатахѣ да сѣ поведѣ отѣ реченна-та Г. Венелинова Исторія въ поправленіе на наша, баскаквахѣ до сега. Но вато оузнахѣ, чи Г. Венелинова Исторія, не знаа по каквы причины, не ще изаѣзи сичка на свѣтѣ, рѣшихсѣ да послѣшамѣ настойно присовѣтованіе Благ. Г. Іоанна Ангелова, и єто чи обнародовамѣ второ обзавленіе. Азѣ во много мѣста ще сѣ отнесѣ по нѣговы Историко - Критически изыскванія въ тримѣчаніе, отѣ кой-то прочитатели ще поематѣ основны аксіомы заради найстара-та исторія на наши прадѣды Болгаре.“ Бѣвресѣ 1836. лѣто Феврварія 10.

Анастасѣ Стояновичѣ
Кипиасвскій.